

Vart tog termiken vägen?

Jag bestämde redan 2006 att SM i friflyg hösten 2007 skulle bli en bra tävling för min del. Jag var klart medveten om att det är ytterst svårt att komma ikapp den erfarenhet, som mina konkurrenter besitter genom mångårigt flygande. Jag själv har bara modellflugit i sju år och har många luckor i min kunskap. För att ta igen dessa år har jag försökt analysera vad framgångsrikt modellflygande består av.

Friflyg består av många moment, som alla måste stämma, om man skall uppnå framgång. Därför delade jag in prepareringen i följande moment: kondition, koncentration, kastteknik, flygmaterial, gummimotorer, hjälpmedel för att finna planet och termik.

Konditionen faller ofta utslag i en lång tävling, fem eller sju flygningar, där koncentrationen avtar med tröttheten. En timmes powerwalk, före dusch och frukost, varje morgon oavsett väderlek bättrade på konditionen. Fortfarande är konditionen ett problem för mig, som jag fick erfar på en världscuptävling i Tyskland där det blåste åtta m/s. Periodlängden var 55 minuter. Hämtningarna var 1800 meter genom fält med kålrötter. Jag missade fjärde flygningen genom att inte vara tillräckligt koncentrerad på nedslagsplatsen. Dessutom hade jag fått kortslutning i timern i mitt andra plan varför jag måste leta tills jag hittade planet.

Jag läste i boken "Racing Driver" av Norman Howell att de framgångsrika Formel 1 förarna var alla mycket introverta. Det är inte svårt att förstå att det är lättare för en introvert person att koncentrera sig i förhållande till en extrovert. Tio minuter varje dag blundar jag och går igenom varje moment inför en flygning. På detta sätt har jag blivit mer introvert och bryr mig inte om vad som händer på tävlingsfältet.

Med en modern Wakefield är det viktigt att kasta rätt. En sjukgymnast, som jag besökte regelbundet hjälpte mig att arbeta bort stelheten i mina axlar. Det tog ett antal besök innan hon riktigt förstod syftet med träningen. Tveklöst har kastet blivit bättre och säkrare.

Modernt Wakefield är en materialsport och man måste ha det bästa för att kunna vara med i toppen. Själv har jag två modeller från Andriukov – Kulakovsky, som flyger bra redan med den skrivbordstrimning de levereras med. Bror Eimar har fungerat som min mentor och hjälpt mig med den sista trimningen. Tävlingen i Tyskland visade att två plan inte räcker oavsett hur väl man förbereder materialet. Jag har beställt mitt tredje plan.

Genom att preparera gummimotorerna på ett vetenskapligt sätt kan man få in 20 % mer energi. Bror Eimar har stora kunskaper i detta ämne. Kunskaper, som han gärna delar med sig av. Man behöver en sträckbänk med våg för att köra in och testa motorerna och det tar mig tre dagar att preparera motorer inför en tävling.

Att hämta och finna planet är ett kritiskt moment, som ofta förorsakar nervositet och därmed förlorad koncentration. Med hjälp av kikare med kompass, GPS och sändare i planet har man löst en stor del av problemet såvida man inte läser av kompassen fel, vilket hände mig i Tyskland.

Nu är vi framme vid det svåra och helt avgörande, nämligen att finna termik. Under hela SM tävlingen lyckades jag genom att vara introvert hålla koncentrationen uppe. Jag hade ingen som helst aning om hur de andra hade flugit och var dessutom inte det minsta intresserad. Träningen hade fungerat! Inför sista flygningen berättade man att Håkan Broberg och jag

hade exakt samma tid. Håkan började och flög max. Jag tog den gummimotor, som hade högst energiinnehåll, och försökte dra den enligt de teoretiska värdena jag testat fram. Detta brukar jag lyckas med en gång av fyra, men denna gång lyckades det. Jag inväntade termiken och fick ett perfekt kast. Håkans kommentar: "Du kom mycket högre än jag." Flygningen såg perfekt ut, men plötsligt gick planet ur blåsan och någon max blev det inte. Grattis Håkan, ingenting kan ersätta erfarenheten av att känna igen den riktiga termikblåsan.

Hur lär man sig att känna igen termik? Jag vet inte utan tittar på fåglarna och F1A flygarna. Jag har bara funnit en artikel om termik och denna publicerades i tidningen Hobby 1943 och publiceras här nedan. Har Ni flera råd är jag en tacksam mottagare.

Thorvald Christensen